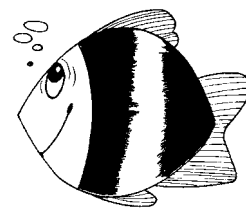

de colores

– az esztergom-budapesti cursillo hírlevele –

CALA FIGUERA-I BESZÉLGETÉSEK

2011 május 4-7-ig részt vehettem cursillo-s barátaink (Juan Ruiz és Arsenio Pachón) meghívására a III. Cala Figuera-i Beszélgetések nevet viselő nemzetközi cursillo-s találkozón. A találkozón 17 országból (többek között Argentína, Ausztrália, Ausztria, Brazília, Chile, Egyesült Államok, Franciaország, Írország, Kanada, Kolumbia, Mexikó, Olaszország stb.) kb. 180 cursillo-s vezető volt jelen. Jelen voltak a cursillo mozgalom nemzetközi titkárságának képviselői is. A találkozó Palma de Mallorca városában, abban a templomban kezdődött, ahol Eduardo Bonnín sírja található. Másnap pedig meglátogattuk a cursillo születésének legfontosabb helyszíneit: Cala Figuera-t, San Honorato és Lluç kolostorait. Ezután három napon át a cursillo alapító karizmájával, eredeti szellemiségével ismerkedtünk. Ebben sok olyan ember volt a segítségünkre, akik a kezdetektől szemtanúi voltak a cursillo születésének (pl. Bartolomé Arrom, Jaimé Galmes, Guillermo Estraelles). Nehéz leírni is, amit például akkor éltünk át, amikor a 81 éves Jaimé Galmes a maga tanúságtételét elmondta arról, hogy mit jelent Krisztusban élni és az ő tanújává válni. Szinte felemelkedett az a kicsi, sovány ember a lelkesedéstől,

az örömtől, a tisztaságtól, ami belőle sugárzott. A beszédében kissé elakadva a vége felé ezt mondta: „Ezt nem is tudom elmondani, remélem látszik...” Látszott! Hatalmas élmény volt érezni a cursillo eredeti forrásának tisztaságát, erejét, ezeket az egyszerű, szent, derűs és élettel teli idős embereket, akiket egészen betölt az evangélium ereje.

A Cala Figuera-i beszélgetések célja az, hogy a cursillo mozgalom vezetőit mélyebben megismertesse az alapító karizmával, a cursillo eredeti, hiteles szellemiségével. A *forrásokhoz* mentünk, hogy onnan merítsük a cursillo eredeti szellemiségét. Ezt a célt szolgálta az eredeti helyszínek meglátogatása is.

A nemzetközi cursillo mozgalomban számos olyan jelenség, törekvés is megjelent, amelyik az eredeti karizmától kisebb-nagyobb mértékben eltér. Számos ország például a vegyes (férfiaknak és nőknek együtt tartott) *cursillokat* propagálja (pl. Spanyolország, az Egyesült Államok néhány titkársága), ami azonban veszélyezteti, sok esetben lehetetlenné teszi azt a fokú őszinteséget, Krisztusra figyelést, amit a cursillo 3 napja adni akar. Másutt bevezettek *2 napos, sőt 1 napos cursillokat is, vagy sajátos te-*

matikájú cursillokat gimnazistáknak, fiataloknak stb. Ezek lehetnek szép és hasznos kezdeményezések, de nem cursillo-k. Sok helyen félreértik azt, amit a cursillo a barátságról mond, és a *barátkozást missziós eszköznek* tekintik. A barátság, ha igazi, nem valamilyen hátsó szándékkal történik, hanem a másik személy iránti őszinte szeretetből, tiszteletből, érdeklődésből fakad. Végül sok helyen mutatkozik a cursillo klerikalizálódásának jelensége is. A *„környezetet”* egyes helyeken azonosítják a *plébániával*, az egyházi szolgálatokkal. Eredetileg a környezet nem a plébániái közeget, hanem a világot jelentette: a munkahelyet, a foci pályát, a szórakozóhelyeket. A cursillo egyik legfőbb célja pontosan az eltávolodottaknak elvinni az evangélium örömhírét: hogy Krisztus őket személyesen végtelenül szereti. Más helyeken az *ultreya klerikalizálódása* figyelhető meg: az *ultreya* egy közösen meghallgatott papi elmélkedéssé szegényedik. Eredetileg ezzel szemben az *ultreya* a kiscsoportok találkozósa, egy papi elmélkedés, és személyes tanúságtételek megosztása volt. Sok esetben a beszédek, *rollok alapszövegében*, tematikájában is megjelennek ezek a félreértelmezések. Így például a „Laikus az Egyházban” vagy még

„Nevedet hirdetni fogom testvéreim előtt, és a közösségben dicsőítlek téged.” Zs 22,23

helyesebben „Laikus a világban” című beszéd új címe ez lesz: „Egyház”. Más helyeken nagyon háttérbe szorult a beszédek személyes tanúságtétel jellege, szinte felolvasássá silányult. A cursillo-s beszéd, a mellett, hogy tanítást ad át, a munkatárs személyes életének őszinte, mély tanúságtételét is tartalmazza.

Ezek azok az eredeti szellemiségtől való eltérések, amelyek a cursillo mozgalmat veszélyeztetik. Ezért olyan fontos az eredeti forrásokhoz való visszatérés. Maga *Boldog II. János Pál* pápa hangsúlyozta több alkalommal a mozgalmaknak mondott beszédekben, hogy az alapító karizmát, amelyet egy-egy mozgalom alapítója egy adott történelmi helyzetben a Szentlélek által kapott, ezt az eredeti karizmát őrizték meg hűségesen. Az egyházi hierarchia nem rendelkezhet kénye-kedve szerint ezekkel a Szentlélek által adott karizmákkal. A hierarchia feladata az örökös a karizmák fölött, hogy tényleg ne menjenek, a karizmák viszont segítik a hierarchiát, hogy meg ne kövesedjen. A hierarchia nem alakíthatja át tetszése szerint ezeket a Szentlélek által adott ajándékokat.

A cursillo mozgalom alapító karizmája az 1940-es években öltött testet elsősorban Eduardo Bonnín, és másodsorban néhány vele együttműködő világi és pap lelkében. Bonnínra mélyen hatott a vallásos gyermekkorra, annak megértése, hogy Isten végtelenül és személyesen szeret minden embert. Döntően hatnak rá a katonai évek, amikor átéli, hogy a katonatársai mennyire őszinték, bajtársiasak. Megszületik benne a vágy, hogy ehhez hasonló fiatal embereknek tudja elvinni az örömhírt. Meghatározó Bonnín életében XII. Pius pápa 1940. febr. 6-án papokhoz intézett beszéde, amikor a pápa arról szólt, hogy az egy-

háztól messze került, az eltávolodott emberekhez kell elvinni az evangéliumot. Ennek a beszédnek az ihletésére írja meg 1943-ban 'A Környezet tanulmányozása' című írását, amely a cursillo alap gondolatait legelőször foglalja össze. Ezekből a lelki indítatósokból születik meg az első Bonnín által megálmodott 3 napos cursillo 1944. aug. 19-22 között Cala Figuera-ban, és aztán még öt ilyen cursillo 1948-ig. Az első cursillo-kon részt vett fiatalokból kiscsoportok születtek. Eduardo Bonnín például több mint 50 éven át gyakorlatilag ugyanazokkal a barátival járt össze hetente kiscsoportba! 1949-ben a San Honorato kolostorban tartanak cursillo-t, amelyről Hervás püspök (Mallorca akkori püspöke) is értesül, és az áldását adja rá. Ezen a cursillo-n az első este részt vett Juan Capó atya is, aki az esti elmélkedéseket tartotta. A záró ünnepségen pedig Hervás püspök képviselőjében jelen volt Sebastián Gayá atya. Ezek azért lényeges adatok, hogy világosan látható legyen: a cursillo lényege már megvolt, megszületett 1944 és 1948 között.

Később a cursillo-t támadások is érték. Egyesek túl lelkesnek, túlzónak találták a cursillistákat. Másokat zavart a laikusok ennyire aktív, vezető szerepe. 1956-ban egy évre be is tiltották a mozgalmat. Hervás püspök később, mint Ciudad Real püspöke, az egyházmegyéje számára lelkipásztori eszközzé tette a cursillo-t. Egy levelében (1964. ápr. 6) kérte is Bonnín-t, hogy ne engedje magát a cursillo alapítójának mondani, hiszen az alapítók mások is voltak (Sebastián Gayá, Juan Capó, Hervás). Bonnín azonban ragaszkodott ahhoz, hogy a cursillo alapjai korábban születtek, az ő és néhány társa (José Ferragut, Jaimé Riutort, Guillermo Estraelas, stb.) szívében. Sajnos aztán a kleriká-

lis szemlélet az Ideas Fundamentales 1990-es szövegében is megjelent. Ezt az 1990-es újrafogalmazást főként a Venezuela-i titkárság, és annak vezetője, Cesáreo Gil atya irányította, akinek a szemlélete nagyon dominánsan bekerült a végső szövegbe.

A Cala Figuera-i beszélgetések célja tehát az, hogy a cursillo mozgalom egészével jobban megismertesse a cursillo eredeti karizmáját, azt megtisztítsa az esetleges torzulásoktól. A cursillo mozgalom előtt álló nagy feladat az, hogy világosan megfogalmazza az alapító karizma megváltoztathatatlan lényegét, és azt is, amiben a cursillo az egyes országok kultúrájához, az újabb korok nyelvezetéhez alakítható. A cursillo nemzetközi titkársága (OMCC) pontosan ezt a munkát kezdte el, amikor kiadta a *Study of the Charism* (2010) című nagyszerű összefoglalást a cursillo lényegéről, születéséről. A még nagyobb feladat pedig ezt az eredeti, friss karizmát kibontakoztatni az életünkben, a kiscsoportjainkban.

A Mallorca-i találkozóról hazahoztam azokat a beszédvázlatokat, amelyeket Eduardo Bonnín 1957-ben Texas-ba (Waco-ba) küldött (addig ugyanis le se írták a vázlatokat). Ugyancsak megkaptam azoknak a beszédvázlatoknak a szövegét, amelyeket Eduardo néhány társával együtt a halála előtt nem sokkal (2007-ben) elkészített. Ezekben az új vázlatokban néhány régiesnek, furcsának tűnő fogalmat (pl. a háborús jellegű hasonlatokat: stratégia, felderítés stb.) kicserélték, újrafogalmazták. A magyar titkárság feladata lesz majd ezekből a forrásokból egy magyar kiadást is összeállítani.

De colores!

Székely János atya

Beszámoló a júniusi mélyítőről

Szinte még az ágyak sem hültek ki utánunk, amikor a májusi férfi, illetve női cursillo után újra beléptünk a leányfalui lelkigyakorlatos házba, június közepén, a munkatársi mélyítőre.

A friss, májusi élményekkel még eltelve, kíváncsian vártuk a hétvége eseményeit. Örömteli volt, hogy most végre házaspárként, együtt élhetjük át a beszélgetéseket, előadásokat. Mint „ifjú” és zöldfülű cursillisták – János kétszer, én háromszor voltam még csak munkatárs – alig ismertünk valakit a társaságból, inkább csak néhány név hangzott ismerősen, mégis kezdettől fogva élveztük a cursillosokra oly jellemző nyílt és őszinte, önátadó légkört, barátságos, testvéri hangulatot.

Gulyás Zsolt atya vezette a pénteki és szombati előadásokat. Pénteken megismerkedtünk egyfajta személyiség-modell szerkezetével. Megtudhatuk, hogy minden egészséges emberben egyidejűleg van jelen három én-állapot: a gyerek-én (érzések-„akarom”), a felnőtt-én (gondolkodik-„szükséges”) és a szülő-én (értékel-„kell”). Kielemeztük ezek funkcióit, tulajdonságait, motivációit és a napi életben, valamint az asztalmunkák során a kapcsolatteremtés szabályszerűségeit. Érdekes élmény volt ezek ismeretében saját személyi-

ségünket nagyító alá tenni és kapcsolatainkat megvizsgálni.

A szombati előadások irányvonalát az amerikai pszichológus, Thomas Gordon kommunikációs módszerének, az „én-üzenet”-nek megismerése és elsajátítása adta. Ennek lényege, hogy az „én-üzenet”-et egyes szám első személyben mondjuk el, mondanivalónk saját érzéseinkről, tapasztalatainkról, gondolatainkról szól, nem kritizálja a másik szavait, cselekedeteit, nem tartalmaz homályos vagy burkolt utalásokat, nem vonja felelősségre a másik embert. Mindezt több szituációs gyakorlatban is kipróbáltuk, még hozzá valós, megtörtént, cursillo-s asztal-beszélgetések, - történetek alapján. Izgalmas volt kipróbálni és kielemezni egy-egy már lejátszódott esemény érzelmi hátterét, és „tudással” felvértezve megkeresni a helyes megoldást egy-egy – nem is kicsit! – kényes szituációra.

A szokásos, maratoni előadásokat Zsolt atya vidám, játékos feladatokkal kötötte össze, megmozgatva, felfrissítve elszibbadt tagjainkat és fejünket.

Vasárnap Hofher Józsi atya a Szent Ignác-i, szemlélődő ima történetiségébe és lelkiségébe vezetett be bennünket, melynek jellemzője az állandó „examen” – az eltelt időszak vizsgá-

lata, valamint az állandó „reflexió”: Isten akaratának állandó keresése és az abban való megmaradás, imádsággal átitatva.

A tartalmas hétvégéről nehezen indultunk el, mint mindig, most is úgy kellett volna CSAK MÉG EGY NAP, amikor beszélgethetünk egymással, megoszthatjuk gondolatainkat, élményeinket. De hát itt van nekünk a 4. örök nap, amikor családon, közösségeken belül és kint a világban is kamatoztathatjuk mindazt a jót és szépet, amit a cursilloban megélhetünk!

Köszönet a szervezőknek a lehetőségért, az atyáknak a remek előadásokért, a lelkigyakorlatos háznak és vezetőjének a színvonalas vendéglátásért!

Egy záró gondolat a hétvégéről:

„Életünket azok formálják, akik szeretnek bennünket – és azok, akik megtagadják tőlünk szeretetüket...” (John Powell)

A cursillo-közösség a szeretet kincsesháza, sok-sok értékes emberrel, akik hisszük, hogy a világba sugárzott szeretetükkel szebbé teszik a világot. Köszönjük, hogy közétek tarthatunk!

De colores!

Bognár Andi és István János

Első női cursillo a Szeged-Csanádi Egyházmegyében

Kunszentmárton, 2011. május 26-29.

Váratlan nagy örömet jelentett számomra a meghívás erre a cursillóra. A megtisztelő bizalom jelét láttam benne, és egy új út kezdetét, ami épp annyira csábít, mint félelemmel teli kíváncsisággal tölt el: vajon érett vagyok-e

erre a feladatra.

Több hónapos betegség és egy komoly közéleti munka letétele után valóban a sokadik útkeresésben voltam. Nagyon fáradtan érkeztem meg. A Sükösdői cursillo katartikus élménye még ben-

nem élt. Ott teljesen más élethelyzetben, lelkiállapotban voltam, s most félig „beavatottan” nem tudtam, milyen hatások érnek. Sükösdön én csak kaptam, sokat kaptam, most pedig úgy éreztem, többet kell adnom.

Folytatás *Első női cursillo*

Lelkesen toboroztam a jelölteket, szeretettel hívtam őket abban a reményben, hogy ők is megtapasztalják azt a lelki megújulást, amiben nekem is részem volt. Vártam, hogy bennük is növekszik a nyitottság, a lelkesedés, de azt hiszem, ez csak részben teljesült. Nyilván a személyiségtől is függ ez, de lehet, hogy a választásom sem volt a legjobb. Csilla és Dóra jelentik a kivételt, rajtuk azóta is érzem a három nap hatását. Talán a későbbi csoporttalálkozók majd segítenek a többieknek is. Mindenesetre az, hogy ennyien eljöttek az én hívásomra, az öröm mellett felelősséget is jelent értük. Remélem,

a Jóisten majd megadja a segítséget a továbbiakban is.

A magam helyét még csak kerestem, keresem. Figyeltem a tapasztalt munkatársakat, a figyelmes odafordulásukat, tapintatukat, gyors helyzetértékelésüket. Sokat kell még tanulnom ahhoz, hogy megközelítsem ezt a szintet.

Az asztalban az volt a benyomásom, de ezt éreztem a legtöbb kunszentmártoni megnyilvánulásából is (beleértve néha magamat is), hogy egy-egy téma kapcsán nehezen vonatkoztattak el a direkt vallásos megközelítéstől. Mintha a keresztény mentalitás, életvezetés a vallásosság hangsúlyozása nélkül nem

is lenne Istennek tetsző. Pedig a mindennapokban nem biztos, hogy mindig így teszünk. Itt a cursillón mintha bizonyítani akartuk volna elköteleződésünket. Vagy csak én éreztem ezt? Bármennyire is fáradt voltam a kezdetekben, mégis feltöltődve jöttem el. Újra intenzíven megtapasztalhattam Isten feltétel nélküli szeretetét, ami erőt ad a nehézségekben, megvidámítja a lelket is. Ha Ő is úgy akarja, szívesen segíték a következő egyházmegyei cursillo megszervezésében itt Kunszentmártonban. De colores!

Barna Mária

Az Európai Csoport (G.E.C.C.) találkozója előtt

A Cursillo Mozgalom Európai Csoportja (G.E.C.C.) a 2009-ben megújított Európai Titkárság szervezésében első találkozására („pre-encuentro”) készül. Szeptember 22-25. között Zadarban gyűlünk ismét össze, hogy beszámoljunk egymásnak a nemzeti cursillokról, a megtapasztalt örömeinkről és bánatokról, véleményt cseréljünk ügyes-bajos dolgainkról és nem utolsó sorban lelkesítsük egymást.

Nekünk, magyaroknak több szempont miatt is fontos ez a találkozó. Először is jelenlétünkkel bizonyíthatjuk, hogy jelen vagyunk a Cursilloban, Krisztus ránk is számíthat. Másodszor kifejezhetjük az európai cursillisták iránti szeretetünket, nyitottságunkat. A hétvégére kapott háttérlevelek, palánkák olykor külföldről érkeznek, ami azt bizonyítja, hogy a minket nem vagy kevésbé ismerő cursillistáknak is fontos, hogy sikeres legyen nálunk a Cursillo. Mennyivel könnyebb és személyesebb lehet egy-egy ilyen levél-

kérés, ha ismert személy a címzett! Harmadszor pedig első kézből értesülhetünk a mozgalomban történt fő eseményekről, azok háttéréről. Köztudott, hogy készül a Cursillo alap tanulmányának, az Ideales Fundamentalesnek az átdolgozása. Úgy értesültem, hogy a munka az utolsó szakaszához érkezett.

Van egy negyedik, „becsületbeli” oka is részvételünknek. Két évvel ezelőtt a szomszédos Ausztriát választottuk az Európai Titkárság vezetőinek, Zadar pedig szintén szomszédos országban, Horvátországban van. Hogy nézne ki, ha a két ország közötti, azokat geográfiailag is összekötő Magyarország nem képviseltetné magát!

A találkozó lelki programja mellett mindig sor kerül a nemzeti titkárságok beszámolójára és a pénzügyi helyzet megbeszélésére. Fabók Ildikó segítségével próbáltam összegyűjteni, hogy az egyházmegyéekben mi történt az elmúlt két évben. Sajnálatos, hogy a több-

szöri megkeresés ellenére egyedül az Egri Egyházmegyeből válaszoltak, így a többről csak a honlapokon található információk alapján tudunk összeállítást készíteni.

Hasonlóan felemás a részvételi hajlandóság: a mi egyházmegyénk kivételével csak a Szeged-Csanádi Egyházmegye képviselteti magát. Onnan Kövesdy Zsolt atya és Tóthné Barna Mária, tőlünk pedig Polcz Anikó és én utazunk Zadarba. Ez évben volt az első férfi és női cursillo Kunszentmártonban – a lelkesedés nagy, ez megmutatkozik a bátor vállalásban is.

Kérünk titeket, hogy egy-egy főhással, imával segítsétek a „pre-encuentro”-t és minket, hogy ne valljunk szégyent és Krisztus „keze, szeme, füle” lehessünk Zadarban is – ahogy azt az „Egyház a világban – világiak az Egyházban” beszédben tanultuk.

Kovács Ádám

RÉGIÓK ADATAI ÉS RENDSZERES TALÁLKOZÓK

Észak-budai régió

Széphalmi Jézus Szíve Plébánia

Minden hónap utolsó szombatján, az esti ½ 7-es mise után ultreya.

Frankovits György • frankogy@t-email.hu

+36-30-999-7777

Dél-pesti régió

Szent Kereszt Plébánia

Minden hónap első péntekén, az esti 6 órás mise után.

Juhász Károly • juhaszkaroly60@freemail.hu

Belvárosi régió

Belvárosi Főplébánia

Minden hónap második és negyedik csütörtökén, az esti 6 órás mise után, váltakozva kis-csoport és ultreya.

Rébay Lajos • rebaybt@yahoo.com

+36-20-931-6600

Észak-pesti régió

Katolikus Kultúrház, Újpest

Minden hónap első hétfőjén, este 6 órakor ultreya.

Bernolák Béláné Melinda • bernolak35@freemail.hu

+36-30-534-4743

Rákos mente régió

Budapest-Rákocsaba-Újtelep, Árpád-házi Szent Erzsébet plébánia

Minden páratlan hónap utolsó szombatján, de. ½ 10-12 között ultreya.

Telek Mihály • telekmihaly@t-online.hu

+36-30-514-0961

Kelet pesti régió

Budapest-Rákosszentmihály, Szent Mihály plébánia

Minden páros hét hétfőjén, este 6 órakor kiscsoport a plébánián. Negyed-évenként ultreya, külön meghirdetve.

Maróti Lászlóné Gabi • maroti.gabi@gmail.com

+36-30-338-4248

A 2011-ES ÉV PROGRAMJAI LEÁNYFALUN:

Október 7-9 között (péntek estétől vasárnap kora délutánig) lelki gyakorlat lesz Leányfalun cursillósoknak, hogy minél jobban tudjunk örülni Istennek és egymásnak!

A lelki gyakorlatot vezeti: P. Hofher József jezsuita atya.

Jelentkezés: legkésőbb szeptember 20-ig velkatalin@freemail.hu címen, vagy 06-20-426-2716 telefonszámon (SMS is jó). Költség: kb. 10.000 Ft.

Férfi cursillo: 2011.11.3-6.

Női cursillo: 2011.11.10-13.

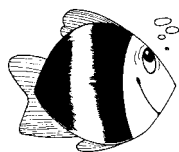
Jelentkezés: web lapon, Visy Évánál

Hirdetések:

A cursillo hétvégekre jelentkezés, és információ Visy Évánál, +36-30-971-6858.

Az iroda, minden hétfőn reggel 9-11 óra között tart nyitva, a Szent István Bazilika Bajcsy-Zsilinszky út felőli bejáratánál.

Az újságra előfizetés lehetséges a 11710002-20080949 számlaszámon. Kérjük, tüntesd fel a csekken, hogy a „De colores újság előfizetésére”.

ORSZÁGOS CURSILLÓS TALÁLKOZÓ

ARSENIO PACHÓN ELŐADÁSAI – 2. RÉSZ

2011. FEBRUÁR 4-6.

SZENT ARNOLD LELKIGYAKORLATOS HÁZ, BUDAPEST

A pénteki napon az első elmélkedés a keresztút. Amikor tudjuk, hogy valamelyik jelölt merev, vagy akinek leginkább nem tetszik, hogy itt van, akkor őt bizzuk meg, hogy tartsa a keresztet¹. Ilyenkor fantasztikusan nagy dolgokat tapasztalhatunk meg, mert ő vitte a keresztet. Ez a személy először elutasítja, hogy megfogja a keresztet, de amikor még is megteszi, attól, hogy mindenki előtt áll és viszi a keresztet, az nagyon mély érzést, és benyomást kelt benne.

A nap végén a munkatársak összejönnek, amikor a jelöltek elmentek aludni. Itt a feladat az, hogy előkészítsék a következő nap teendőit, megbeszéljék, hogy milyen benyomásaik voltak a jelöltekről. Ezért mi, amikor elindulunk autóval a lelkigyakorlatos ház felé, akkor az úton a munkatársak próbálják beszéltetni a jelölteket, hogy minél jobban megismerjék őket és kitalálják, hogyan alakítsák ki az asztalokat. Az elején arra is figyelniük kell, hogy amikor a szobákat elosztják, olyan emberek kerüljenek egy szobába, akik a leginkább különböznek. A rektor elmondja, hogy ez azért van, hogy barátkozzanak egymással. Amikor befejeződik az esti megbeszélés, a munkatársak együtt a kápolnában elbúcsúznak az Úrtól.

A pénteki nap arról szól, hogy mindenki találkozzon önmagával, ez igen fontos!

Lényeges, hogy a munkatársak tanúságot tegyenek és fontos, hogy ők keressék a kapcsolatot a jelöltekkel. Ez a reggelenél is legyen így, az atyák, a munkatársak, a rektor, mindannyian már a reg-

gelinél beszélgessenek. A munkatársak azok, akik figyelnek és szolgálnak minden étkezésnél. Az első nap ne hagyják, hogy a jelöltek segítsenek.

Az első napon az **Ideál beszéddel** kezdünk. Ebben az előadásban két lényeges pont van. Az első, felhívni a figyelmet, hogy nem vagyunk most a kinti világban, azért lényeges ez a szempont, hogy készüljön fel a jelölt az Evangélium üzenetének befogadására. Másik lényeges pont: ez az előadás tudományos alapon nyugszik. Kiemeljük a személy fontosságát az állatvilág fölött. Fontos, hogy ne a hit témájával kezdjük az előadást, az majd később jön. Tudományos alapot akarunk adni nekik, ez az első fonal, ami összeköti a többi előadást. Ezért Bonin azt mondta, hogy az ember jobb lesz, ha van egy ideálja.

Ehhez a beszédhez is különböző anekdotákat mondhatunk, pl. az oroszlánról, hogy mi történik akkor, amikor egy ember találkozik egy oroszlánal. Az oroszlán az erdő királya, az összes állat fél tőle és a rendelkezésére áll. Egy kisebb állat az oroszlán elé áll és azt mondja, van még egy erősebb állat nálad. – Na, ezt nem hiszem, mutasd meg. Menjünk, nézzük meg együtt. Együtt mennek egy ketrechez. Odaérnek, az oroszlán azt mondja, nem nagy ügy, ez egy ketrec. A kisebb állat kinyitja az ajtót és azt mondja az oroszlának, parancsolj, menj előre, hiszen te vagy a király, én meg a kicsi. Az oroszlán besétál a ketrecre, majd az ajtó bezáródik és az oroszlán a ketrec

rabja. Azt akarjuk ezzel a kis mesével elmondani, hogy az emberek az értelmi képességükkel fölötté állnak az állatoknak. Az emberi lény kétdimenziójú, az egyik az anyagi, a másik az értelmi. Ez képessé teszi, hogy szabadsága folytán tudjon gondolkodni, elhatározásokat tenni, megvan a szabad akaratum. Ez a szabadság semmivé válik értelem nélkül, ha nincs előtte egy ideál, amerre menni akar. Minél magasabb ez az ideál, annál erősebb és annál több erőt fog adni a személynek. Ez az ideál, ami megvan ebben az emberben, és mozgatni fogja az életben. Olyan, mint egy hajón az árboc, ami tartja a vitorlákat, minél magasabb az árboc, annál jobban segíti a hajót. Fontos, hogy az ideálnak legyen az állandósága. Legyen valóság-hű, legyen elérhető. Majd ezután beszél az előadó a különböző ideálokról, megerősíti annak fontosságát, hogy mindenki ismerje a saját ideálját.

Mielőtt megkezdjük az ideálról szóló előadást, már kialakítottuk az asztaltársaságokat, különböző asztaloknál helyezkedtünk el. Minden asztalnak legyen főnöke és titkára. Olyan legyen az asztalfőnök, akiről tudjuk, hogy a mindennapi életben a munkája nem nagyon fontos, most itt főnöknek érezze magát. A titkár olyan legyen, aki össze tudja fogni, amit az asztalnál elmondtak.

Miután befejeződött az előadás, adunk a jelölteknek 10 percet, hogy összefoglalják egy rajzban, amit megértettek az előadásból. A rajzra csináljunk öt részt, melyen legyen hely öt előadás rajzai szá-

1. Mallorcán kereszttel végigmennek a keresztúton

mára. Ezen a rajzon keresztül foglalják össze, ami az előadásokból számukra fontos volt. Feltételezve, hogy az asztaloknál ülők közösen határozzák el, beszélnek meg, mit rajzolnak le. (Felosztják a lapot és utána minden előadás után lerajzolják, hogy mit értettek belőle.) A rajzok közös megegyezés alapján készülnek.

Nagyon fontos a három nap menetében a lelkesedés, mert egy szomorú szem, az csak egy szomorú szem. Az első napon, pénteken, amikor befejezzük a reggelit, egy munkatárs meséljen el egy viccet, utána menjünk az előadásra. Azután az ebédnél egy másik munkatárs szintén mondjon viccet és felszólítja a jelölteket, hogy ők is mondjanak viccet, ezáltal nagyon kellemes légkör alakul ki. Ez lelkesítően hat, hogy amikor jönnek a beszédek, mélyebb legyen a figyelem. A másik, ami nagyon jó hatású, az éneklés. Az első nap a második beszéd után énekeljünk. Mi megtanítunk egy butácska éneket, aminek semmi értelme sincs, dallamos, énekeljük spanyolul (micsoda gőz), majd franciául, utána olaszul, vicces, közös nevetéssel.

A következő beszéd pénteken a **Világiak az egyházban**. Bonin ezt úgy mondta, hogy Világiak a világban, majd egy atya a Világiak az egyházban. Hívő ember a világban, talán ez a jobb megfogalmazás. Mielőtt elkezdjük ezt a beszédet jó elénekelni a De Colores éneket. Ennek már van értelme. Ez jól illik ide, elmondja, hogy a világiak az egyházban hogyan viselkednek.

Elmondom, hogyan született ez az ének. 1949-ben, az első Cursillóra² (amit már számoztak, mert az igazán első 1944-ben volt) Bonin is elment. Volt a jelöltek között egy zenész is, aki elég nehéz énekeket énekel. Szomorú, szürke, esős nap volt, szomorú éneket énekeltek, és úgy alakult a légkör, hogy félni lehetett, hogy hamarosan ebben a szomorú lég-

körben valaki azt mondja, hogy hazamegy. No, akkor most valami vidámat énekeljünk. Ez egy tipikus népdal-szerű ének, egyetemisták csoportjai énekelgették az egyetemeken és a lányok születésnapján mentek a lányok házához és énekeltek, és a lányok kihajolva az ablakokon nevetgéltek, és tetszett nekik. Az akkori kornak ez volt a legkedvesebb éneke. Az eredeti szerelmes szöveget megváltoztatták, de van benne „kukurikú” szöveg is. Sok változata van, mindenki úgy énekl, ahogy akarja. Ez a kukorékolás tette nagyon vidámmá ezt az éneket. És ez az ének felrázta és megmentette a szomorúságba hajló Cursillót. Ez után az ének után kezdődik a tanúságtétel. Amikor a jelöltek találkoznak önmagukkal, és ráéreznek, hogy is van az ő ideáljuk, akkor hangzik el ez a beszéd, ami elmondja, ezt az ideált a világban meg lehet találni. Azt követően arról beszélünk, hogy mi vagyunk az Egyház. Elmondjuk, hogy mi az Egyház, és mi nem az Egyház, a lényeg, kiemelni, hogy mi igazán az Egyház. Mi az, ami ne legyen és mit jelent a világi hívő a világba behelyezve. Itt már kezdik azt érezni, hogy tulajdonképpen az Evangéliumról fogunk beszélni. Mi beszélünk arról, hogy Eduardo sokat olvasott és a 20-as években sok író írt olyan személyekről, akiknek az életét Eduardo tanulmányozta. Például egy térképről, amit egy gyerek rosszkodásakor összetépett az iskolában. A tanár megszidja, miért tépte szét a térképet, majd azt mondja, hogy kap időt, rakja össze úgy, ahogy volt. A tanárnak az a meggyőződése, hogy nem fog menni. Amikor visszajön a terembe, a kép készen van, teljesen jól összeragasztva. Megkérdezi, hogy a fenébe tudtátok összeilleszteni? Azt válaszolták a gyerekek, hogy nagyon könnyű volt, mert észrevették, hogy a térkép hátulján egy fénykép volt, egy ember fényképe, így sikerült gyorsan

összerakni és összeragasztani. A tanulás: a világ nem tanítja meg a személyt, a személy viszont megtanítja a világot.

Azt is elmondjuk ebben a beszédben, hogy mi emberek tökéletlenek vagyunk, de igyekszünk jobbá lenni. Megoldás, hogy boldogok szeretnénk lenni. Mondjuk el, hogy az ember nem lehet boldog sem a pénzzel, sem a hatalommal, sem a szexszel, csak Krisztussal lehetünk boldogok. Krisztus a megoldás! Beszélünk arról is, hogy az Egyház mi vagyunk. Próbáljuk elmondani, hogy az Egyház mi vagyunk, és ha látják egy pap hibáját, vessék el az előítéletüket, hogy az összes pap rosszul viselkedik. Hiszen a papok ugyanolyan emberek, mint mi, bűnösök. Ők az Egyháznak felelnek azért, amit tettek. Amikor édesapa vagyok és rosszul viselkedek a családban, attól a család ugyanúgy család marad. Nekem, egyedül nekem kell felelnem az elkövetett bűneimért. Sajnos vannak anyák és apák, akik nem jó példák. Ugyanígy a papokról, keresztényekről ne mondjunk mi rosszat! Sokan mondanak rosszat a papokról, az Egyházzal, a keresztényekről, de ne feledjük, hogy a keresztény ember Krisztus tükröződése a világban. Mi törekedjünk arra, hogy Krisztus tükröződése legyünk a világban ott, ahol vagyunk. Ismét elmondom a már korábban mondott példám az egy négyzetméterről. Én mindenhol egy négyzetmétert foglalok el és egy gyertya vagyok. Ha ez a gyertya meg van gyújtva és világít, akkor Krisztus tükröződése vagyok és én ott Jézus Krisztus képmása vagyok. Az a fontos, hogy meg legyen gyújtva ez a fény! Ha én a munkahelyemen vagyok, az egy négyzetméterem a munkába is jön velem és ott leszek Jézus Krisztus tükröződése és ahová megyek és viszem az égő gyertyámat, ott vagyok Krisztus tükröződése. Elmondjuk a jelölteknek, hogy mennyi ember hatalmas volt, de lezuhant, leesett. Mi vá-

2. 1949. január 7-10. Palma de Mallorca

lasszuk Krisztust és tartsunk ki mellette. Ennek a beszédnek ez a célja. Eduardo azt mondta, hogy jobb lehet az ember ideálja által és ez megélhető ott, ahol vagyunk. Így függ össze az ideál és a hívők a világban, hogy az ideálját az ember a világban éli meg.

A Kegyelem papi beszéd után kezdjük a folyosói munkát. A folyosón, a szünetekben elvegyülünk, a jelöltekkel beszélgetünk, hallgatjuk őket. Próbáljuk beszélgetésre serkenteni őket. Mostanra már hallottak két beszédet, mondják el, mi van a fejükben ezek után.

Pénteken az utolsó tanúságtétel a **Jám-borság**. Ebben a beszédben próbáljuk elvenni a hamis előítéleteket, ami a világban van. Próbáljuk nevetségessé tenni a rossz, hamis hozzáállást, nem az embereket kinevetni, nem, azt soha nem! Személyeket nem teszünk ki ennek! Amikor beszélünk, hogy mi nem az igazi valóság, törekszünk elmondani, hogy igen is, lehet a világban olyan személy, akinek hiteles a hite. Beszélünk ezekről a hamis vallásgyakorlókról, akik a vallásos gyakorlatokban látják a hitüket megélni, ezek a farizeusok. Akik elmennek, vallásos gyakorlatokat végeznek és a saját életükben azt csinálják, amit akarnak: „Vallásos vagyok a magam módján...” Elmondjuk, hogy milyen a hiteles valóság. Bemutatjuk, hogy meg lehet élni a kegyelemben való életet. Aki keresztény akar lenni, annak az életben bátornak kell lenni, hogy be tudja mutatni energiával, hogy milyen a kereszténység – ehhez merészségre van szükségünk. A jámbor, vallásos élet az imából táplálkozik. Ez nagyon fontos! Abból is táplálkozik, hogy imádkozik, kéri az Úr segítségét a dolgaihoz! De nem csak abból áll, hogy Rózsafüzért imádkozik, szentsegímadáson vesz részt, imádságos életet él, hanem, amikor megy az utcán és lát egy embert, aki láthatóan segítséget szenved, akkor segít neki. Amikor sietek és zöld a lámpa azt mondom, hogy köszönöm Istenem! Vagy segíték más-

nak a buszra felszállni, vagy gyönyörű naplementét látok, megköszönöm: „Istenem, köszönöm”! Ez imádság. Látom, hogy Budapest milyen gyönyörű, nekem egy imádság, hogy látom a Dunát, mindig imádság. Többen azt kérdezik, hogy mi a csodát adnak neked Budapesten? Azt válaszolom, hogy amikor Budapesten vagyok, látom a Dunát, a két partot tükröződni, nagy hálát érzek a szívemben és megköszönöm az Úrnak. Bárhol bármit teszünk, imádsággá tudjuk tenni. Amit rosszul tettünk, azt is át tudjuk alakítani imádsággá.

Az a munkatárs, aki ezt a beszédet elmondta, mindent beleadott a beszédjébe, a legfontosabb pillanataiban nagyon magasan kell legyen a feszültség!

Amikor befejeződik a Jámborság beszéd, a rektor kiegészíti a beszédet. A feszültséget tapintani lehet. A rektornak el kell mondani, hogy nagyon fontos a hit. Bármilyen dolog példaként jöhet. Azt mondjuk el és mutassuk be, hogy mindezt Jézus teszi értem! Ezen a ponton elmondunk egy-két történetet a hithez. Például: rablás egy irodában. Egy ember bezárta az irodáját, hazaindult, majd eszébe jutott, hogy bent felejtett iratokat, visszament, a portás kinyitotta az irodáját, majd ott bent eszébe jutott, hogy vannak elmaradt munkái, azokat befejezte. Ezeket elvégezte, az iratokat magához vette, hazament. Másnap reggel felfedezik, hogy az irodát kirabolták. A rendőrök megkérdezik a portástól, hogy járt-e valaki az irodában, vagy látott-e valakit? Erre a portás elmondja, hogy Arsenio járt az irodában, erre mindenki Arseniora gyanakszik. Arsenionak van egy barátja, aki állítja, hogy Arsenio biztosan nem lehetett. Minden jel arra mutatott, hogy a rablást Arsenio csinálta. A barát kitarat amellet, hogy ilyet Arsenio nem csinál! Ezt a történetet szoktuk a hit példába tenni, hogy mutassuk meg, hogy ez a barát hogyan hitt a barátjában. Annak ellenére, hogy minden körülmény a barát ellen szólt, tehát úgy

látszott, hogy Arsenio a tolvaj. Az a hit, amivel a barát kiállt Arsenio mellett. Nekünk is így kell kiállni Krisztus mellett.

A másik példa: a hegyekben történt meg, egy óriási hóvihar kerekedett, ahol a csapatból egy lány eltűnt a hóföretegben. Együtt keresik, de a vihar nagyon-nagyon erős, majd 3-4 ember kivételével mindenki berohan a menedékházba, végül csak egyedül a lány vőlegénye keresi őt tovább. Reménytelen az őrült viharban megtalálnia és mégis keresi, majd megtalálja. Elvonszolja a menedékházba, ahol mindenki nagyon megörül, hogy megtalálta a menyasszonyát. Milyen nagyon szereti a menyasszonyát ez a fiú, hogy az életét is kockáztatta érte. Arról beszélnek a menedékházban a barátok, hogy mekkora áldozatot tett a lány megmentéséért, csak érte. Úgy kell elmondani, hogy bennünk felmerüljön, hogy mindezt Jézus Krisztus tette, ugyancsak értem, csak egyedül értem is megtette volna! Ezen a ponton mutatja meg azokat az imádságos palankákat a rektor, amiket a világ különböző részeiből, az országból küldtek és természetesen imádkoznak is azért a Cursillóért, a résztvevőkért. Ausztráliából is kaptam egy palankát, amikor eljöttem – csak nem tudtam kinyomtatni -, hogy most ők értünk imádkoznak, sokan. Ma viszont mi imádkozunk azért a női Cursillóért, amely Palma de Mallorcán ezen a hétvégén van. A rektornak elmondtam, hogy ma itt Budapesten imádkozunk értük, ők pedig ott értünk. Miután a rektor megmutatta a palankákat, az összes palankát kint hagyja az asztalon egészen vasárnap estig, hogy a cursillisták olvassák el, hogy kik imádkoznak értük. Van, aki el is visz belőlük. Ezek a közösségi palankák.

Azt mondom, hogy a palankának nem kell személyesnek lenniük. Mi, ha közösségben élünk, szeretetben, akkor nem lehetnek különbségek. Ha úgy történik, hogy valaki személyes palankát kap, és van olyan, aki nem kap, az nem veszi

ki jól magát. A munkatársak nem kapnak palankát.

Dél-Amerikában van olyan gyakorlat, hogy külön küldenek a rektornak, külön a munkatársaknak és külön a részt-

vevőknek. Egyszer jött egy, amit hozzám címeztek és eltűnt, nem tudom, hogy mi történt vele, de én örültem neki. Mi úgy csináljuk, hogy a személyes levelet a többi közé tesszük. Amikor befejeződik

a beszéd és a rektori kiegészítés, mindannyian elmegyünk a kápolnába, ezt az eseményt a rektor vezeti. Mindannyian hálát adunk a kápolnában.

ARSENIO PACHÓN ELŐADÁSAI – 3. RÉSZ A MUNKATÁRSOK ISKOLÁJA

Most már egy kicsit jobban belépünk a cursillo menetébe. Kezdetből fogva azt mondtuk, hogy a munkatársak iskolája az, ami fölötté van a cursillónak. Láttuk ezeknek az elemeknek a részeit, most részletezzük, hogy mi is a munkatársak iskolája. A munkatársak iskolája az, ami előreviszi az egész cursillo menetét. Ez a munkatársak összejövele. Azoknak a személyeknek, akik valóban a cursillo munkatársai és vezetői. A cursillo világa a cursillistákból áll. Minden cursillo arra hív és küld, hogy tanúságot tegyünk Isten szeretetéről abban a környezetben, ahol élünk. A munkatársak iskolája ezeknek a cursillistáknak egy csoportja. Kétségtelen, hogy a munkatársak iskolája végtelenül elkötelezett emberek összejövele, akik szívből szolgálni akarnak. Szemünk előtt tartjuk, hogy a munkatársak iskolája azért van, hogy értelmet adjunk az ultreyának. Gondoljunk az ultreyák nagy fontosságára. A munkatársak iskolája nem egy tanítóközpont, nem is egy katekézis-központ. A munkatársak iskolája egy szabadság. Ami arra való, hogy adjon életet a kiscsoportoknak és az ultreyáknak. Ez egy olyan hely, ahol kimondjuk a vágyainkat, gondolatainkat. Az iskolában nem adunk válaszokat. Az iskola arra való, hogy kérdéseket tegyünk fel. Még csak arra sem való, hogy megtanuljunk azt, hogy a cursillo vezetői legyünk. Ez egy olyan hely, ahová az újak jönnek, hogy tanuljanak, a régiek pedig tanítsanak. Ez azoknak a találkozóhelye, akik keresnek valamit. Azokat pedig, akik keresnek, hatékonyra akarjuk tenni a Cursillo Mozgalom iránt, azért, hogy a

Cursillo fontos mozgalom legyen és ne csak egy szervezet a többi között. Azért mégiscsak szükség van bizonyos szervezetre. Ezt azért mondom, mert ez így van. Lehet, hogy az elmondottak alapján pont az ellenkezője látszik.

Nagyon fontos, hogy mi, akik részt veszünk az iskolában, megvalósítsunk egy születőben lévő újfajta kereszténységet. Ez pedig a suszterszék hármasság elvén alapulva történjen, tanulással és cselekvéssel. Mi mindannyian éljük az Evangéliumot és erről tegyünk tanúságot. Aki munkatárs akar lenni az iskolában, attól többet kérünk, adjon több tanúságtételt.

Ki tartozhat az iskolához? Mindazok, akik akarják. Ez nem kiváltság egyesek számára. Még csak a régiek számára sem, azaz legyen mindenki számára elérhető. Három fő dolgot kell egyesítenie. Kubala (a spanyol futball válogatott egykori szövetségi kapitánya) azt a feladatot kapta, hogy válassza ki a válogatott csapat tagjait. Ő a következő három tulajdonságot tartotta fontosnak, ami szerint választott: 1./ akarat, 2./ tudás, 3./ képesség. Ha valamelyik hiányzik a háromból, azt eleve nem hívom – mondta. Valami hasonló történik a munkatársak iskolájában is. Mit jelent ez? Több időt, több törődést. Aki részt akar venni az iskolában, legyen tudása, azután akarata és képessége. A tudást illetően nincs probléma. Nem kell tudni különleges könyveket és tanulmányokat sem kell végezni. Nyissuk ki a szemünket és legyünk telve barátsággal. Akarat: enélkül nem megy. Akarni valamit azt jelenti, hogy

elképzeljük a fejünkben, hogy akarjuk a kivitelezésig eljutni. Ekkor gyakorolnom kell. Nem elég, hogy menni akarok, ezt meg is kell tenni. Ha egyszer valaki tudja és akarja, szüksége van képességre is. Tudja és képes rá, de nem akarja, akkor nem is fog menni. Ha akarja és tudja, de nincs képessége, akkor sem megy.

Hogy építünk fel egy iskolát? Akik részt akarnak venni ezen az iskolán, azok tudják, akarják és képesek rá. Az iskolában érintik a mozgalom összes pontjait. Ismerni kell azt, amit akarunk tenni. Senki sem adja meg azt, ami nincs meg neki. Én nem tudok beszélni az építészetről, ha nem tudok rajzolni, vagy nem ismerem az építészet alapjait. Minél többet tudok egy dologról, annál jobban tudok róla beszélni. Ha a kereszténységről szóló iskoláról beszélünk, akkor kell, hogy tudjam, mit jelent kereszténynek lenni. Ha egy mozgalomban akarunk lenni, akkor kell, hogy ismerjük annak a mozgalomnak az elemeit. Ha a kereszténységről szóló cursillónak a munkatársai akarunk lenni, kell, hogy tudjunk valamit Krisztusról és a mozgalom elemeiről. Így már tudni fogjuk, hogy hogyan is működtessük az ultreyát és a kiscsoportos összejöveleteket.

Nagyon fontos, hogy ne azért menjünk az iskolába, hogy megtanuljunk, mit jelent munkatársnak lenni. Nem azért van a cursillo, hogy legyenek benne vezetők. A munkatársak értsék meg, hogy mit jelent munkatársnak lenni: szolgálni és szeretni. Ha mi a suszterszék három lábát – a három beszédet – tanulmányozzuk, ezáltal ügyesebbek

leszünk, a vallásosság által erősebbé és hatékonyabbá válunk. Mit kell keresnünk? Isten szeretetét.

Mindnyájan jók vagyunk valamire, tehát a munkatársi iskola célja, hogy megtöltsük a fejünket és a szívünket ezekkel a gondolatokkal, így érzük el azt, amit keresünk. Isten szeretetét fedezzük fel az életünkben. A munkatársak iskolájának tagjaiban ez a hármas akarat meg kell legyen. Mert Jézus azt mondta, hogy „nálam nélkül semmit sem tehettek”. Ekkor érezzük meg, hogy Krisztus és én többséget alkotunk.

Miért mondjuk, hogy az iskolától lesz teljes a cursillo? Azért, mert ott vannak az elkötelezett munkatársak. A mindennapokban ott van a cursillisták többsége, de a munkatársak környezetükben látnak. A munkatársak adják a rollokat, és azt is látjuk, hogy az ultreyán a munkatársak mindenre figyelnek, különösen az újakra. Minden munkatárs ki kell fejlessze a legjobb tudása szerint a tanulás témáit.

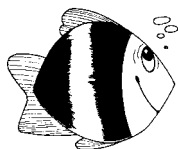
Egy anekdota: „Valaki megy a kocsijával. Elromlik az autó, megpróbálja újraindítani, de nem tudja. Jó idő múlva arra megy egy másik autó, megáll, és a vezető megkérdezi, hogy mi baj van? Nem tudom, mi történt az autómmal, mondja a vezető, egyszer csak megállt. Szívesen megnézem, autószerelő vagyok. Megnézi, majd azt mondja: nincs itt nagyobb baj uram, csak a karburátor van eldugulva. Kiveszi, kifújja, visszateszi és a motor máris indul. Mivel tartozom önnek? – kérdezi az autó gazdája. A válasz: 100 euróval. 100 euróval? Egy fújás 100 euróba kerül? A befújás nem, de azt tudni, hogy hol kell fújni, az ér 100 eurót.” Pontosan így van ez a cursillóban is. A munkatársnak ismernie kell a megfelelő megoldást. Az egyház és a cursillo ilyen típusú munkatársakat kér, akik tudják, hogy hol kell „fújni” az életben. Ezek a munkatársak tudjanak menni a többi emberrel együtt, ne tévesszék el az utat.

Soha nem arról van szó, hogy a másik embert tanítsuk. Meg kell szerezni az ismereteket és ehhez szükséges, hogy képezzük magunkat. A „képzés” szó rosszul hangzik, nehogy mi magunkat vezetőnek és a legjobbaknak tartssuk. Képezni nem azt jelenti, hogy adjunk instrukciót, hanem hogy szerezzük meg ezen a területen a megfelelő ismereteket, hogy jó, ill. még jobb szolgálatot tehesünk. A legjobb, amit meg tudunk szerezni, hogy a hallásunk nyitott legyen, meghalljuk Istent, aki sokféle módon szól hozzánk. A legfőbb munkája egy munkatársnak, hogy ismerje a krisztusi ideált.

Hogyan születik meg a vezetők iskolája? Abból a szándékból, hogy vigyük a környezetünkbe az Evangélium egyszerűségét a cursillo módszerével. Ha el akarunk mélyedni a cursillóban és dolgozni, mint a mozgalom munkatársai, akkor ezt a módszert ismernünk kell. Egyeseknek nagyon sok képessége van, másoknak kevesebb, és van, akinek nagyon kevés. Ki az, aki nem tud imádkozni? Aki például imádkozni tud, az nagyon értékes munkatárs tud lenni. Lehet, hogy nem ügyes annak elmagyarázásában, hogyan működik a Cursillo Mozgalom és más dolgokra sem alkalmas, de mindig fog tudni imádkozni és ezáltal értékes munkatárs lesz és alkalmas arra, hogy ott legyen a munkatársak iskolájában.

Hogyan működik a munkatársak iskolája? Ideális, hogy hetente legyen. Mindenki tegye meg azt, amit tud. Lehetek munkatárs anélkül, hogy ott lennék a munkatársak iskolájában, nagyon jó munkatárs lehetek így is. A cursillóban nincsenek normák. A cursillónak ez a módszere az életen alapul. Egy fontos dolog: lehet, hogy egy férfi, vagy nő az életkörülményei miatt nem tud jelen lenni az iskola összejövetelein, mégis intenzíven éli a kereszténységét, ezzel ő tanúságot tesz a környezetében. Ez a

személy lehet egy munkatárs, akkor is, ha nem megy az iskolába, akkor is, mert mindig helyettesíteni fogja az ismeretek hiányát a szeretetének a bőségével. Mindig tartssuk szem előtt, hogy a norma fölött ott a kritérium. Fontos, hogy az iskola, különböző szekciókra van felosztva. Van olyan személy, aki most, vagy egy éve végezte a cursillót, másik ember sok éve tagja a cursillónak, aki már részt vett sok eseményen a cursillóban – ők nem ugyanazt a képzést kapják. Ugyanúgy van ez a munkatársak iskolájában, mint a repülésben, aszerint, hogy hány órát repült már a pilóta. Ehhez hasonlóan történik a szekciókba való besorolás is. Palmában három szekció van: az elsőben azok vannak, akik legfeljebb 2 éve vannak a cursillóban. A másodikban azok, akik 3-4 éve cursillisták, és a harmadikban a többiek. Ez egy lehetőség, hogyan szervezzük meg ezt az iskolát. Az iskola feltétlenül kövesse azt a gyakorlatot, hogy alkalmanként nem tarthat tovább, mint két óra. Kiscsoport összejövetellel kezdünk. Nem arról van szó, hogyan élem az életemet, hanem a figyelmet most az iskolára fordítom. Mint mondtam, az iskola azért van, hogy előrevigyük az ultreyát. Ez a kiscsoportos összejövetel 10 perc, ahol arról beszélek, hogy mit tettem én a cursillóért. Mi sikerült és mi nem. Vagy pedig mit nem tudtam megtenni az iskola anyagával (feladatával) kapcsolatban. Utána következik a tanítás magyarázata, a módszer magyarázata. Az összetett kiscsoportok egyik fele a lelkeségről, másik fele a módszertannal foglalkozik. Ezután akik először a lelkeséggel foglalkoztak, azok a módszertant veszik és fordítva. Utána összefoglaló kiscsoportokban és a végén konklúzió. Az egész összesen legfeljebb 2 óra időtartamú. A következő előadásban erről részletesen beszélünk. Egy rollo hatékonysága nem attól függ, hogy milyen jól beszél az előadó, hanem a hallgatók képességétől, hogy hogyan figyelnek rá.

Kedves Olvasóink, cursillós barátaink!

A „de colores” újságunknak ez a 80. száma, amely most elektronikus formában jelenik meg.

Nem kerek, jubileumi szám ez a 80, de talán elegendő ahhoz, hogy egy rövid visszatekintésben összegezzünk néhány gondolatot az újságunkkal kapcsolatban.

A média, mondják nagy hatalom. Bizonyára így van, nem vitatom. Persze nem mindegy, hogy miről és milyen formában tájékoztatja olvasóit egy nyomtatott, vagy elektronikus hírportál.

Talán nem veszitek nagy képűségnek, ha a mi újságunkat, a „de colores”-t, és a 2008 februárjában elindult „www.bpcursillo.hu” weblapunkat ebben az összefüggésben emlegetem, de hát sajtotermékek ezek is, még akkor is, ha példányszámuk és tartalmuk nem vetekszik az országos médiumokéval. Az utóbbi nem is baj.

Emlékszem, amikor az újságunk első száma megjelent, 1991 decemberében, mindenki, a maga példányát személyes megszólítással kapta meg. A címlapon ezt lehetett olvasni: „Ildikó! (Márta, Saci, Lajos, Gyuri! Stb.) Fogd a keresztet! Krisztus számít rád! A világ nélküli Őt. Az idő sürget. Hirdesd az örömet és szeretetet...”

E gondolatok cursillód záróünnepségéről bizonyára ismerősek. Talán már nagyon messziről, a mélyből, talán nagyon halkán hangzanak fel benned e szavak. Szeretnénk újra felidézni azokat az örömteli napokat, a közönség élményét. Ha megszakadt volna a

kapcsolatod cursillós testvéreiddel, kérünk, határozd el, hogy a legközelebbi összejövetelünkön részt veszel...”

Ezek a mondatok ma is aktuálisak, a felhívás ma is időszerű. Várunk a régiós és egyéb találkozási alkalmakon benneteket.

Az urammal mi „nevesítettük” és csomagoltuk az újságokat, vittük a postára. Hihetetlen öröm, és büszkeség volt ez! Hála Perjés Imre bácsi kezdeményezésének. Ekkor, nagyjából másfél év telt el, hogy egyházmegyénkben a cursillo elindult, és már is van egy újságunk! Az első években 4 oldalban, évi 6 alkalommal jelent meg. Később többnyire nyolc oldalon, évente négy alkalommal.

Elindult tehát egy nagyszerű dolog, és az első években nagyon sok visszajelzést kaptunk, bátorítást, kritikát, véleményyt, és nem elhanyagolható módon cikkeket. Mind ez nagyon jó volt, kár, hogy mára lankadt ez a bennünket támogató, formáló lelkesedés.

De változatlanul számítunk rátok, kedves olvasóink, kedves barátaink! Várjuk, hogy támogassatok bennünket, írásban és olvasásban, véleményben, meglátásban, néha egy kis anyagi hozzájárulással.

Ahogy most lapozom a régi számokat, örömmel látom a híreket, programokat, vezércikkeket, amelyeket legtöbb alkalommal valamelyik cursillós atya írt, és buzdított, tájékoztatott, erősített bennünket írásával. Köszönet Arató Mártának, aki az évek folyamán a legtöbb szám szerkesztője volt.

Aztán szaporodtak a hétvégék, egyre többen lettünk, az újságot is egyre nagyobb példányszámban adtuk ki.

Természetesen a példányszámmal együtt a költségek is növekedtek. De a grémium legtöbb esetben úgy döntött, hogy az újság előnyt élvez egyéb kiadásokkal szemben. Szeretjük kézbe venni, lapozgatni, amikor nyomtatott formában kapjuk meg. Amikor elektronikus formában jelenik meg, – ennek kizárólag anyagi oka van – akkor kinyomtatjuk, és sokunknál az első példánytól kezdve mindegyik le van fűzve, emlékek között, becsben tartva.

2008 februárjában elindult a web lapunk is, a www.bpcursillo.hu. Most már Interneten lehet jelentkezni cursillóra, lehet olvasni Budapesti, valamint az egész ország cursillóiról információt. A weblap létrejötte óta minden megjelenő újság, a Világ Titkárság hírei, egyházmegyei információk, ismeretanyagok a cursillóról, beszámolók a találkozókról, olvasható a portálon.

A cursillo évek óta működő tájékoztató médiumai akkor fognak közösségünkben „hatalmat” képviselni, ha figyelemmel kíséritek a munkánkat, ha támogattok, reagáltok, ötleteiteket megírjátok, a tartalmat változatossá teszitek közreműködésetekkel. Szeretettel kérünk erre, mi, akik készítjük az újságot, illetve a web lapot!

De colores!

a grémium nevében
Fabók Ildikó

Cursillo Titkárság
1051 Bp. Hercegprímás u. 7.